

கலைஞர் சந்திப்பு; கமழும் சிந்திப்பு!

கலைஞர்! இந்த நான்கு எழுத்துகள் நான்கு திசைகள் போல! நானிலம் இந்த நான்கு திசைகளுக்குள் அடங்குதல் போல் கலைஞர் என்னும் நான்கு எழுத்துகளுக்குள் கழகம் இயங்குகின்றது. கருணாநிதி, ஐந்து எழுத்து மந்திரம் போல் ஓர் ஆற்றல் மந்திரம். கலைஞர் மு. கருணாநிதி என்றால் பத்து எழுத்துகளால் ஆன ஒரு பத்துப்பாட்டு.

கருவிலே திருவுடையார் என்று காலங் காலமாகச் சொல்லிவரும் கருத்துக்கு ஒரு காவியமாகத் தோன்றியவர் கலைஞர். அடுத்தவனுக்கு அடுத்தவன் என அரசுரிமை அடைந்தது அக்காலம். மக்கள் அளிப்பது அரசுரிமை என மாறியது இக்காலம். மக்கள், யாருக்கு, எப்போது, ஏன், எதற்காக, எப்படி மணிமகுடம் கூட்டுகின்றார்கள்? மக்களுக்காக. மக்களில் ஒருவராய் மாறும்போது, மலரும்போது, வாழ்வை வழங்கும் போது மதித்து மகிழ்ந்து அந்த மக்கள் அளிப்பதே அரசுரிமை. அதன் அடையாளங்களே மணிமுடி, வெண் கொற்றக் குடை, செங்கோல் என்பன.

இருபதாம் நூற்றாண்டு எழுச்சிமிகு அரசியல் இலகிய காலம். தமிழ்நாட்டு மக்கள் தமக்கொரு தலைவராகப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைத் தவமாகத் தலைமேற் கொண்டனர். அண்ணாவிற்குப் பிறகு கலைஞர் அவர்கள் களையே அரசுக் கடடலில் அமரவைத்தனர். நீண்ட காலம் ஆண்ட கலைஞர் போல் தமிழ்நாட்டை இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஆண்டவர் எவரும் இவர்! ஏனெனில் மக்கள் ஈர்ப்பவர் கலைஞர்; மக்களை ஈர்ப்பவர் கலைஞர்! காண்போரை ஈர்க்கும் கலை கருவில் உருவாகித் திருவாய்த் திகழ்ந்தவர்! பராசக்தி காலத்திலிருந்து தளபதி அவர்கள் தலைமை தாங்கும் இன்று வரை கலைஞர் என்னும் காந்த ஈர்ப்பாற்றல் கடுகளவும் குறையாமல் நெடுகவே நீண்டு வருகின்றது. நூற்றாண்டு கடந்தாலும் வீற்றாண்டு விளங்குபவர்:

போற்றிண்டு பொலிபவர்; காற்றிண்டு உலவிடும் கால மெலாம் காலுன்றி நிலைத்திருப்பவர் கலைஞர்! மலை யாய் உயர்ந்து நிலையாய்த் திகழ்ந்து இன்று அலைகடல் ஓரம் அண்ணாவிற்கு அருகில் தலைவைத்துத் துயிலும் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடன் எத்தனையோ சந்திப்புகள், என் வாழ்வின! அத்தனையும் சிந்திப்புகள்! மறக்க முடியுமா என்றவர் கலைஞர்; மறக்க முடியாதது ஒவ்வொன்றும்!

1965! இந்தி எதிர்ப்பு வரலாற்றில் எரிமலை வெடித்துச் சிதறித் தீயாய்க் குழம்பாய், ஆறாய் வெளிப்பட்ட நேரம்! எங்கெங்கும் தமிழ்நாட்டில் எழுந்தது போராட்டம்! மாணவர்களே மறவர்களாய் மாறினர்; மைய அரசைச் சீறினர்; மாநிலத் தடைகளை மீறினர்; மார்பை நிமிர்த்தி மடமடெனச் சிறைகள் ஏகினர்! பூக்குளித்த புதுமையாய்த் தீக்கு எரித்த செம்மல்கள்! அண்ணா தூண்டி விட்டார், அதனால் மாணவர்கள் எல்லை தாண்டிவிட்டார் என ஆட்சியில் இருந்தோர் அலர் எழுப்பினர்.

கலைஞர் கனல் பேச்சால், கருத்தொளிர் எழுத்தால் களம் ஆக்குகின்றார் தமிழ்நாட்டை; கலங்க வைக்கின்றார் கோட்டை; எனக் காங்கிரசு அரசு கண்டபடி ஆடியது வேட்டை; கைகூப்பிக் காவில் விழுந்து வரவேற்றது இந்தி எனும் தீட்டை! இவரை விட்டால் போச்சு வெளியே; இட்டால் சிறையில் தனியே, எல்லாம் ஆகும் சரியே என்று நொண்டிக் கொண்டிருந்த அரசு தண்டிக்கத் துடித்தது கலைஞரை! “பாளையங்கோட்டைத் தனிமைச் சிறை; பாம்பு, தேளோடு உறை” என்று கலைஞரை இருட்சிறைக் கம்பிகளுக்குப்பின் இட்டது மருட்சி கொண்ட மாநில

நேர்மை என்பது யாதெனின்?

எந்த ஒரு தீய செயலையும், கொலை, கற்பழிப்பு போன்ற கொடுஞ்செயலையும், அவற்றால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளை நினைத்துப் பார்ப்பதால் தவிர்ப்பது என்று அல்லாமல்: அந்தக் கெடு நினைப்பு இயற்கையாகவே தோன்றாமல் இருப்பதுதான் “நேர்மை” எனப்படும்! அந்த நேர்மையாளர்கள்தான், மனிதநேய முடையார் வரிசையில் வைத்துச் சிறப்பிக்கப்படுவர்.

- கலைஞர்

அரசு! கழகத் தலைவர்களுள் கலைஞர் ஒரு கரிசாலன் ஆனார்; கடுஞ்சிறையிருந்தும் கொட்டினார் முரசு!

நீறு பூத்த நெருப்பாக மாறியது போராட்டம்! மெச்சத் தகுந்த மேன்மையுடன் திகழ்ந்தது அன்றைய பச்சையப் பன் கல்லூரி! அதில் ஆறு ஆண்டுகள் தமிழ் பயிலும் பேறு பெற்றவன் நான்; வீறு கொள்கை கற்றவன் அங்கு! இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் போராட்டத்தில் சிறை சென்று மகிழ்ந்தவன் நான். இளங்கலை (பி.ஏ.) இரண்டாம் ஆண்டு படிக்கையில் தமிழ் மன்றச் செயலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். முதலில் கணினிரைக் கலைஞரைக் கல்லூரிக்கு அழைக்க வேண்டும் எனக் கருதினேன். அந்த 1965 ஆம் ஆண்டுதான் கலைஞரை நேரில் கண்டது.

மன்றத்தலைவர் பா.மாசிலாமணி, க. துரைப்பாண்டியன், க.இலலிதவேலன், நான் என நாங்கள் நால்வர் கோபாலபுரம் இல்லம் போனோம். வீட்டுத் தாழ்வாரத்தில் அமர்ந்தோம். கொஞ்ச நேரத்தில் குளித்த தலையைத் துவட்டி கொண்டே கைலி கடடிய கவின் தோற்றத்தில் கலைஞர் வந்தார். வணங்கினோம், வரவேற்றார்; நேய மாய்ப் பேசினார்; நேரம் போனதே தெரியவில்லை. தமிழ் மன்றத்தைத் தொடங்கி வைக்கத் தாங்கள் வரவேண்டும் என்றோம். இரண்டு வாரம் நேரம் இல்லை; நாவலரைக் கேளுங்கள் தொடக்க விழாவிற்கு! நான் தனியாக வந்து உரையாற்றுகிறேன் என்றவர் நானும், கவிப் புரட்சி என்னும் தலைப்பும் தந்தார். எங்கள் களிப்பிற்கு எல்லையே இல்லை; மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் நீந்தினோம், இவ்வளவு எளிதாகப் பார்க்க முடியும். இனிதாகப் பேச முடியும் என்று நாங்கள் எண்ணவே இல்லை! ஆனால் சில காரணங்களால் கலைஞர் இந்திகழ்ச்சியில் பங்கேற்க வில்லை.

1967 ஆம் ஆண்டு பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களுள் மிகச் சிறந்தவர் என்ற கல்லூரி விருது எனக்கு கிடைத்தது. எம். ஏ; தேர்வில் பல்கலைக்கழக முதன்மையுடன் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சியடைந்து பொற்பதக்கங்களும் பரிசுகளும் பெற்றேன். கலைஞரைக் கோட்டையில் கண்டு பரிசு பதக்கங்களைக் காட்டியபோது கழக மாணவனாய் இருந்து முதன்மை பெற்றது பெருமகிழ்ச்சி; மற்ற மாணவர்களுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு என்று மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்தினார்.

பேராசிரியர்

மா. செல்வராசன்

1967 ஆம் ஆண்டு அதே பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ் மன்றத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். 1968 ஆம் ஆண்டு நான் ஏற்பாடு செய்த முத்தமிழ் விழா விற்குப் பேரறிஞர் அண்ணாவுடன் கலைஞரும் வருகை தந்தார். முத்தமிழ் விழா மலருக்கு அட்டை ஓவியம் தந்து உதவியவர் முரசொலி செல்வம் அவர்கள். முரசொலி மாறன் அவர்கள் நாடாளு மன்றத் தேர்தலில் தோன்றிய அந்தத் தூயவர் தொடர்பு நேயவர் நட்பு இன்றும் துலங்குகின்றது.

நான் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் டாக்டர் பட்ட ஆராய்ச்சி மாணவனாக இருந்தேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் காப்புப்புக்கு ஆளாகி அடாது செய்த மாணவர்கள் செயலுக்கு மாற்றாகச் செயற்பட வேண்டும் என்று விரும்பினேன். ஆராய்ச்சி மாணவர் பேரவை ஒன்று உருவாக்கினேன். அதன் சார்பில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற கலைஞருக்குப் பாராட்டு விழா நடத்த முடிவு செய்தேன். அந்த முயற்சிக்கு உடனிருந்து முழுமையாக ஆராய்ச்சி மாணவ நண்பர்கள் உதவினர்.

கலைஞரிடம் இசைவுபெற ஒருநாள் மாலை கோபாலபுரம் இல்லம் சென்றேன். மாடிக்கு என்னை அழைத்த கலைஞர், புறப்படத் தயாராக இருந்தார், பாராட்டு விழா விற்கு நேரம் தருமாறு கேட்டேன். அமெரிக்கப் பயணம் அடுத்த சில நாட்களில்! அதற்குமுன் எங்கே நேரம் இருக்கிறது? அமெரிக்கா போய்வந்தபிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று எழுந்து நடந்தார். நேரம் தராவிட்டால் இங்கேயே மறியல் செய்யவேன் என்று முதல்வர் என்றும் பாராமல் முரட்டுத்தனமாகக் கூறினேன். என்னய்யா, எப்போதும் சண்டைதானா? இருக்கிற நெருக்கடியை எடுத்துச் சொன்னாலும் உனக்குப் புரிய வில்லை, சரி வருகிறேன் என்றார். உடன் வந்தவர்கள் வெலவெலத்துப் போயினர். முதல்வர் முன் இப்படியா முரட்டுத்தனம் காட்டுவது என்றார். ஆனால் கலைஞரோ மதிப்புக் குறைவாகக் கருதவில்லை; மாணவர்களை மதிப்பவர், மாணவர்கள் உரிமையுடன் பேச இடம் தருபவர். அதனால் அன்புக் குரலாகவே கேட்டார்!

அன்று நடந்த விழா இன்றும் மனக்கண்ணில் காட்சி தருகின்றது. கலைஞர் வருகைக்காக ஆர்க்காடு நவாபு அரசவையாக ஒரு காலத்தில் இருந்த சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் செனட் மண்டபம் மூடிக்கிடந்தது. அதனைத் திறந்து புதுப்பிக்கச் செய்தோம்; அதற்குப் பேருதவியாக இருந்த அன்றைய துணைப் ப்திவாளர் (பின்னர் கலைஞரால் பதிவாளர் ஆனவர்) செ. க. குமாரசாமி மறக்க முடியாதவர்! மெளதாளம், பேண்டுவாத்தியம் என ஆர்வமிருந்த வரவேற்பு, 250 ஆராய்ச்சி மாணவர்களுடன் கலைஞர் அருந்தும் தேநீர் விருந்து! விழாக் கோலமாக

விளங்கியது பல்கலைக்கழகம்! ஒன்றிய நிதியமைச்சர் மோகன் தாரியாவும் பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட உலகப்புகழ்பெற்ற பல துறைகளின் பேராசிரியர்களும் கலைஞரைப் பாராட்டினர்; வாழ்த்தினர்; போற்றினர்! வானளாவப் புகழ்ந்தனர். பேரறிவாளர்களான பேராசிரியர்கள் கலைஞரின் பெருமைகளை இவ்வளவு பேசுவார்கள் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க வில்லை. இந்தியாவின் மூத்த முதல் மூன்று பல்கலைக்கழகங்களில் ஒன்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகம். செனட்டான் பட்டம் வழங்க வேண்டும்; செனட் உறுப்பினர்களான பேராசிரியர்கள் பாராட்டிப் பேசியதும் துணைவேந்தர் தலைமை

2008 பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு எங்கள் மகன் மருத்துவர் இளங்கிழை மருத்துவர் வீணாபிணு திருமணம். இராசா முத்தையா அரங்கம், தலைமை தாங்கி நடத்த வேண்டும் என்று வேண்டியதும் கலைஞர் தட்டாமல், தயங்காமல் சரி என்றார் என்று என் வரவேற்புரையில் குறிப்பிட்டேன். திருமணத்தை நிகழ்த்திய பின் வாழ்த்துரையில் கலைஞர், தமிழ் செல்வராசன் என்னை அழைத்ததும் நான் வருவதற்கு உடனே ஒப்புக் கொண்டதாகச் சொன்னார்; அது அவர் மீதுள்ள பற்றினால் அல்ல; பயத்தினால்! அவரைப் பற்றிச் சிலர் என்னிடம் எதிராகச் சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் எந்தக் காதில் கேட்கேனோ அந்தக் காதிலேயே விட்டுவிட்டேன். அவர் மகள் திருமணத்திற்கு வந்துவிட்டு வேறு ஒரு திருமணத்திற்குப் போக வேண்டும் என்றதும் அவர் என்ன சொன்னார் என்பது நினைவில் இருக்கின்றது என்று பத்தாண்டுகளுக்கு முன் எங்கள் மகள் திருமணத்தின் போது நடந்ததை எழுத்துமாறாமல் எடுத்துரைத்தார். அரங்கமே மலைத்துப்போய் அவரது நினைவாற்றலை எண்ணி அதிர்வேட்டாகக் கையொலி எழுப்பிக் களித்தது. அந்த நிகரற்ற நினைவாற்றல் அவரது நிலையாற்றல்!

என் துணைவியார் முனைவர் ஆ. அமிர்தகௌரி அவர்கள் சென்னை இராணி மேரி கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர்; அப்

நெருப்பாய் எரிந்த நெருக்கடிக் காலம்; 1976 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள்; சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் விழுவரையாளர் பணி கிடைத்த மகிழ்ச்சியுடன் டாக்டர் மா. செல்வராசன், தலைவர் கலைஞர் அவர்களிடம் கோபாலபுரம் இல்லத்தில் வாழ்த்துப் பெறும்போது அவர் மகன் வண்ணமலர் இனிப்புப் பெட்டி வழங்கும் காட்சி! பின்னர் மகன் வண்ணமலர் கண்ணன் திருமணமும் மகன் இளங்கிழை வீணாபிணு திருமணமும் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் நிகழ்ந்தன. இப்போது இவர்கள் இங்கிலாந்தில் மருத்துவராக இருக்கின்றனர்.

போது அவர் எழுதிய சங்க இலக்கியத்தில் உரையாடல் என்னும் பிஎச்.டி. ஆய்வு நூலுக்கு அணிந்துரை ஒன்று கைப்பட எழுதித் தருமாறு வேண்டினோம். முதல்வராக இருந்தும் அழகான கையெழுத்தில் அருமையான அணிந்துரையை மூன்றே நாட்களில் வரைந்து வழங்கினார்.

ஆயிரம் பணிகளுக்கு இடையிலும் அணிந்துரை எழுதிய ஆற்றல் அவரது இலக்கியம் போற்றல் ஆர்வத்திற்கும் அரும்புலமைக்கும் சான்றாகும்.

எப்போது போனாலும் என்னைப் பார்ப்பார், பெரும்பாலும் நேரம் பெற்றே அவரைப் பார்ப்பேன். உண்மையில், கலைஞர், கடைசித் தொண்டனைக் காண்பதிலும் கரைகடந்த இன்பம் கண்டவர்; காலை, பகல், மாலை, இரவு என நான்கு வேளையும் ஆர்வமாய் சந்தித்தவர். அவரளவுக்குப் பலரையும் பார்த்த தலைவர் தமிழ்நாட்டில் வேறு எவரும் இல்லை!

வைகறை மலர்கள் என்னும் என்னுடைய கவிதை நூலுக்கு வழங்கிய அணிந்துரையில் இளந்தலை முறையின் நம்பிக்கை நடத்திநாங்களுள் ஒருவர் என நான் செல்வராசனைக் கருதுகிறேன் என்று குறிப்பிட்டார், பிறகு அந்த நாலை அவரே வெளியிட்டார்.

மறைந்த கூ. இரா. கருப்பண்ணன் அவர்கள் நீண்ட நாள் அவருடைய நேர்முகத் துணைவராக இருந்து ஐ.ஏ.எச். ஆனவர். ஒருமுறை கடற்கரையில் நடந்து கொண்டிருந்த போது எதிர்ப்பட்டார். அப்போது பணியில் எனக்குச் சில இடர்கள், அவற்றைப் பற்றிப் பேசியபின் சொன்னார், எல்லாவற்றுக்கும் கலைஞரிடம் நீங்கள் அறிமுகப்படுத்தியவரே காரணம் என்று! கலைஞருக்கு உங்களை மிகவும் பிடிக்கும்; உங்கள் மேல் நல்லெண்ணெயும் நம்பிக்கையும் கொண்டவர், அதனால் செல்வராசன் கேட்டதைச் செய்து கொடுங்கள், என்னைக் கேட்க வேண்டும் என்பதில்லை என்று என்னிடம் சொல்லியிருந்தார் என்றார். கலைஞரின் இந்த நம்பிக்கைக்கு என்ன கருத்தவம் செய்தேனோ?

பண்பாடு போற்றுவதல்!

பண்பாடு போற்றும் பாங்கு, பழைமைச் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்ல; பகுத்தறிவுப் பாதையில் பயணிக்கும் முற்போக்குப் புதுமைச் சமுதாயத்திற்கும் உரியதாகும் என்ற பொதுவான சிந்தனையின் அடிப்படையில், தொடர்புடைய கருத்துகள் செயல் வடிவம் பெறுவது “உன்னையே நீ அறிவாய்” என்ற சாக்ரடீசின் போதனையைப் புரிந்து கொண்டு, தன்னையே உணர்ந்து “தன்னை வென்றால் தரணியை வெல்ல முடியும்” எனும் நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் சமுதாயத்திற்குப் புது வழியை, புரட்சிகரமான வழியைக் காட்டக் கூடியதாகும்.

- கலைஞர்

தாங்கியதும் கலைஞருக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கியது போலவே ஆயிற்று. களிப்பு வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடியது, ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் கலைஞருக்கு அளித்த ஆர்வாரமான வரவேற்பையும் கற்றவரிடையே கலைஞருக்கு இருந்த மதிப்பையும் கண்டு ஒன்றிய நிதியமைச்சர் மோகன் தாரியா வியந்து போனார். கலைஞர் பேசும் போது ஒன்றிய அமைச்சரைப் பார்த்துத் தங்கள் பேரிலேயே தாரியா என்று இருப்பது, தமிழ்நாட்டுக்கு மேலும் நிதி தாரியா என்று கேட்கத் தோன்றுகின்றது என்றதும் ஆர்வாரத்தில் மண்டபமே அதிர்ந்தது.

எங்கள் மகன் வண்ணமலர் மருத்துவம் பயின்றவர், வண்ணமலர் மருத்துவர் கண்ணன் திருமணத்திற்குக் கலைஞர் தலைமை, பேராசிரியர் வாழ்த்து. அப்போது கலைஞர் முதல்வர், கேட்டதும் ஒப்புக் கொண்ட நாட்டம் பலருக்கு வியப்பு!

கலைஞர் வருகின்றார் என்பதால் காலையில் இருந்தே பரபரப்பு, காவல் சலசலப்பு. ஒன்பது மணிக்குப் பேராசிரியர் வந்தார், கலைஞரும் பேராசிரியரும் ஒன்றாக வருவார்கள் என்று கருதித் கலைஞர் வரவில்லையா என்று கவலையோடு பேராசிரியரிடம் கேட்டேன். பாலு வீட்டுத் திருமணம் நடத்திவிட்டு வருவார்; என்னை முன்னால் போகச் சொன்னார் என்றார், ஒன்பதரை மணிக்குக் கவலையாக இருந்த எங்களுக்குக் களிப்புட்டுவது போல் கலைஞர் காள் வந்தது. வாயிலில் கூட்டம் வரவேற்க! காரில் இருந்து இறங்கியதும் கலைஞருக்கு மாலை கூட்டும்போது அவர் கேட்ட முதல் கேள்வி, பேராசிரியர் வரவில்லையா என்பது! அரை மணி நேரம் முன்னதாகவே வந்துவிட்டார் என்றேன், அவர் திருமணத்தை நடத்தவில்லையா என்று அடுத்துக் கேட்டார். என் மகள் திருமணம், தங்கள் தலைமையில் நடத்த வேண்டும் என்று ஆர்வமாக இருக்கும்போது அவர் எப்படி நடந்துவார் என்றேன். எனக்கு இன்னொரு நிகழ்ச்சி இருக்கின்றது; போக வேண்டாம் என்கின்றாயா என்று மறுகேள்வி. அது உங்கள் விருப்பம் என்று சொன்னேன். விசயகாந்த் வீட்டுத் திருமணம், அதற்குப் போக வேண்டும் என்றார்; அது உங்கள் விருப்பம் என்றேன். அப்படியானால் இப்படியே போகட்டுமா என்றார். அதுவும் உங்கள் விருப்பம் என்று தடுமாறிக் சொல்லிவிட்டேன்.

கலைஞர் விடுவிடெனக் காரில் சென்று அமர்ந்துவிட்டார், நானோ, அச்சடித்த பழமை என்பார்களே அப்படி அசையாமல் நின்றே விட்டேன். கூடியிருந்த கூட்டத்தில் ஓரே பரபரப்பு, என் நண்பர்கள், தலைவரே இறங்கி வாருங்கள் என்று சத்தமிட்டு அழைத்தனர், ஏன் குரலெடுத்துக் கூவினர் என்றே கூற வேண்டும். கழிந்திருந்த ஆர்க்காடு வீராசாமி முதல் காவல் அலுவலர்கள் வரை ஒன்றும் தோன்றாமல் நின்றனர். சில வினாடிகள் சென்றதும் கலைஞர் காரிலிருந்து இறங்கி மாடியிலிருந்த மண விழா அரங்கத்திற்கு வேகமாகப் படியேறினார், நானும் மற்றவர்களும் பின்னால் ஓடினோம்.

கலைஞர் திருமணத்தை நடத்திவைத்து வாழ்த்துரையில், தமிழ் செல்வராசன் பேசுவதில் கெட்டிக்காரர் என்றார். என்ன பொருளில் குறிப்பிட்டார் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. வைத்துத் திருமணத்தில் சம்பந்திச் சண்டை நடக்கும். அதுபோல நான் கோபித்து போல் போகட்டுமா என்று காரில் அமர்ந்தேன். அவருடைய நண்பர்களெல்லாம் அலறிப் புடைத்து அழைத்தார்களே தவிர, அப்போதும் தமிழ் செல்வராசன் அழைக்கவில்லை. தமிழ் தவறு செய்தால் அண்ணன் மன்னிப்பது தான் அழகு என்று வாயிலில் நடந்த நிகழ்ச்சியை வண்ணமாக மாற்றினார். அவ்வளவு பரபரப்பிலும் நான் அழைக்காமல் நின்று விட்டதைக் கூர்ந்து கவனித்துள்ளார். அவர் கூர்த்த மதிக்கு இது ஒரு சான்று!